

סוף-סוף - ידויו האישי של דן בן-אמוץ:

ני חשבת שכל הסיפור הזה על הקור שתקף אותו הוא פשוט תירוץ מגוחך. אני מכירה הרבה בנים שקר להם ובכל זאת, בחברה הם כגלים התאפקות הראויה לי פעמים לציון.

חברים, נדבר גלויות. אני אישית אינני מאמינה שאבישג נכנסה עם המלך לחדר משפחה רק משום שהיא ראתה בזה שלי

ש עשו לך סתימה באף! שתשב על שיניך התוחבות! אלוהים, הרוס שינימו בפניו בפשימימי! ימח שיניך! בעתידנות

הלאה! שיקבעו כבר פרס על שמך וזל! לכלכן נייר שכמוד, סופרו המדיני של לאשה!

הניקרים והדמויות המרכזיות — לא נס ליחב גם אחרי הקיצורים.

★ ★ ★ איך לזכור מספרים

זמרים עדי שיש לי זיכרון פנומנאלי. לוי הרבה אנשים שאלו אותי לא פעם, איך אני מצליח לזכור כל כך הרבה שמות ומספרים. למעשה הדבר הוא פשוט מאוד ובעזרת אימין קל יכול כל אחד להגיע לזה. נקה, למשל, את עיניך מהמספרים. אין לך דבר פשוט מזה. כל מה שעליך לעשות, הוא להביא לך עשר אסוציאציות לעשר ספרות. כזו להבהיר את העניין, אביא כאן לדוגמה את עשר האסוציאציות שלי.

- (1) אלוהים (יש רק אחד, נכון?)
- (2) הורים (ש רק זוג, נכון?)
- (3) בנים (אצלי בכל אופן, זה כך)
- (4) מסגרת (מרובע)
- (5) בטהובן (החמישית)
- (6) שקט (שש-שש-שש-שש-שש... במילים אחרות: שקט)
- (7) שיר (חומות ירוהו — שבעה סיבויים)
- (8) תקיעת שופרות — שופר עשוי מן ברז — לשור יש קרניים)
- (9) עקום (אימרה ידועה, עקום כמו יצמורה)
- (10) אשה הרה (ברור למה)

אספירין (עגול) כמובן שהאסוציאציות יהיו שונות אצל כל איש ואיש. כל מספר יכול להזכיר לאדם עשרות תמונות. רצוי תמיד לבחור את התמונה הראשונה הבאה לראש. היא גם החזקה ביותר, בדרך כלל. במקרה הגרוע ביותר, כשאין זמן, אפשר תמיד לקחת את עשר האסוציאציות של "אחד מי יודע". דבר אחד הכרחי: את האסוציאציות יש לקבוע אחת ולתמיד. אסור לשנות אותן בכל יום.

ועכשיו נניח שאנחנו רוצים לזכור את המספר 52796 (הקריאה רגילה — משמאל לימין). כל מה שעלינו לזכור הוא: בטהובן בן מנגן לפני הורים יצירה לקרן שור ואשה הרה צורחת בחדרה סמוך שקט. בטהובן: 5. הורים: 2. שור: אשה הרה: 9. שקט: 6. יחד משמאל למספר 52796. אתם רואים כמה שזה פשוט? הרבה יותר קל לזכור כמה יפה מאשר מספר פשוט. תרגיל קטן: כמה זה? "הבנים אוכלים שור עקום בשקט ואוהים לוקח אספירין במסגרת?" אין לך דבר פשוט מזה. המספר הוא כמובן: 3786104.

כשאתה ספירה מופיעה מספר תצמים בזו אחר זו, מציינים פשוט את מספר הפעמים עליידי תמונה. 10004426 יהיה: אלוהים קונה מסגרת של אספירינים והבנים נותנים מסגרות להורים בשקט. את השיטה הנפלאה הזו יכול כל אחד לסגל לעצמו בזמן קצר מאוד.

יכעת רשום לפניך מספר תרגילים היית. כמה זה: (1) "שור עקום במסגרת אספירין כולל אשה הרה חשוכה בנים היושבת עם בטהובן על ברכי ההורים?" (2) מה הירוש המספר 2300481720669548 ואחרון אחרון: "השוב על מספר. הוסף אשה הרה. חסר שור. חלק להורים. הכפל בבנים. הוסף אליהם. זרוק הזוגה את בטהובן וחלק שוב להורים. חשוב בשקט. נשאר לך אספירין? תודה רבה. יש לי כאב ראש איום."

★ ★ ★ קבלות חדשות

בנהגות יקח אותך הטראפיק, נבלה קטנה! שתירדם בקסטל ותתעורר בהדסה! שיצא לך גרין מהאזניים! שיעשו לך שליך-סופאים במצייב, חתי כח שאירר מפונצ'רי! שתעשה אקסידנט באמצע הססט ותשלם כל חיך פיצויים לטסטר! שינרדו אותך מהכביש עם סקרייפר!

בספרות שתמת' מרעב כל ימי חיך ורק אחרי מותך שיודע לכולם איזה מין גראפומן היית!

שתזכה בפרס רמת'ני! ששמך ילך לפניך — על קביים! שישאי אותך על כפיים — לבית-חולים! שתדך אל העם ושלא יעלו אותך יותר

משם! **במראת שיניים** שיקדחו לך חור במקדחה חשמלית ש מעבירה זרם!

צריך להרביע לילדים!

חות לאומית. אנחנו כולנו מכירים את אבישג ויודעים שהיא נערה בעלת מזג חם למדי. אבישג כפי שאני מכירה אותה מוכי נה לחמם לא רק את המלך אלא גם את כל סריטיו. הייתי אמרת שבשטח זה היא פשוט חימום מרכזי. חברים, זה לא עניין לצחוק. הבעיה היא די חמורה. אני יודעת שלכל אדם יש טמפרמנט משלו ומפחינה זאת אין לי נגדה שום דבר.

אני אגיד לכם עוד דבר: לא איכפת לי כל כך שאבישג, התנדבה למבצע החשובי כמו שאיכפתית לי עצם העובדה שהיא אפילו לא מצאה לנחון לבקש את אישור החוג להליכתה. חברים, אני רואה בזה דבר פרינציפיוני. היום הולכת אבישג אל המלך מפני שקר לו, מחר תלך בת אחרת אל יואב בן-צרויה כדי להרים לו את המוראל כביכול וככה, תוך זמן קצר, יתפרק החוג שלנו כליל.

אני לא עושה מזה טרגדיות וגם אני יודעת שהמלך זקן ובא בימים ושמפחינה זו לא יאונה לה כל רע. בשטח זה, חברים, אני בכלל לא דואגת לאבישג. כי שטח זה חשוב העקרון. אינני מוכנה ב שום אופן להסכים עם אלה הרואים כי הליכתה משום התמסרות לתפקיד. אינני מוכנה גם לקבל את דעתו של עמיהוד, שטען שאבישג יצאה להגשים. כן, יתכן מאוד שאת האידיאלים שלה היא יצאה להגשים, אך מובטחני שאין היא מגשימה בארמונו של המלך דויד את האידיאלים של תנועתנו. היא פשיט ברחם מהאפיר אל הנוצץ. וני רוצה לגיד לכם שלא כל מה שנוצץ, אפילו אם זה נוצץ אצל המלך דויד, היא זהב.

★ ★ ★ איך לכתוב סיפור

ורשה לי להגיש כמה ואריאציות סינגוליות, שיוכיחו באיזו מידה מש פיע הסינגולן על היצירה. הנושא יהיה פשוט: אנשים ברחוב, גשם, רוח, ומישוהו מופיע מעבר לפינה.

★ ★ ★ איך לכתוב סיפור

1. היו הבדניות עומדין בטבורו של טרוי טואר ורקיעו של הקדש-ברוד הוא מזל עליהם טיפטיפיו של מטר, רחמנא-ליצלו, ודוח נופחת בהם וטורפת אפודותיהם וי כובעיהם, שעשויים היו לכסות ראש קרה לעת שרב. איתה שעה, היה מאז דהוא מילר מחתח לבלקון ודואג לטפול ידיו על הוצמי מעילו, שאם לא כן, באה הרוח ומפשיטתו עירום ועריה, חס ושלום, ותוך גדי כך פתח פיו ואמר: שלום עליכם, יהודים, א מזולטוב, א מזולטוב.

2. היה הגשם ניתך בחוצות. היה אבר-הם מנסה להיגלט מהרטיבות ולדחוק עצמו בין האנשים שמתחת למרפסות הבתים. היו האנשים רוטנים וזופפים. היתה הרוח נוש בת ומברריחה בצינתה גשם לבתיהן. בפנית הרחוב היה אדם מהלך כשיכור...

3. גשם, פה, לעזאזל! והרוח הזאת, נוסף לכל. אה, איזה קור כלבים! אין איפה להסתתר! תראה את האיש הזה בפינה. מר זר — לא איכפת לו! — אמר שמואל.

4. אנשים התפזרו בבחלה אל הבתים. גשם, רוח, ופתאים בפנה — אדם.

★ ★ ★ במקום ביגוי - זבון

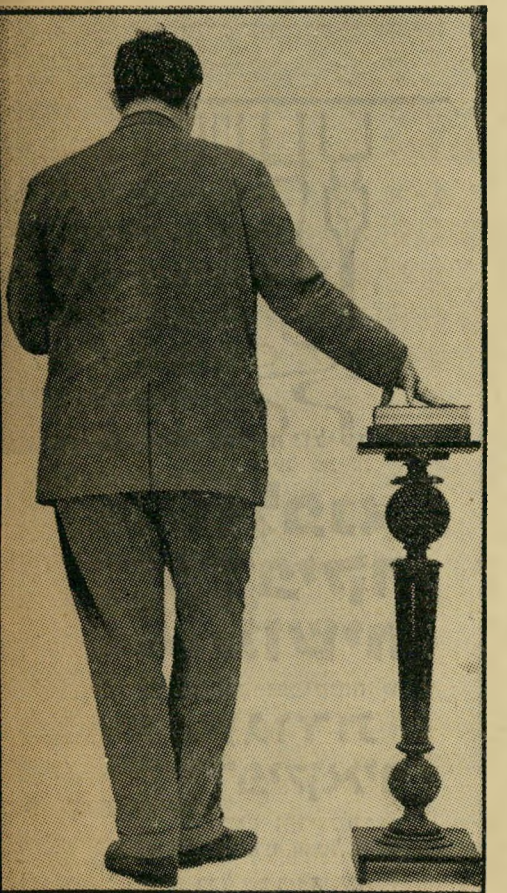
דן בן-אמוץ הספיק להכניס הכל לי ספרו. אפילו את לוח שגיעת הדפוס. כך, למשל, בעמוד 9 בשורה 16 במקום חיובימינה צריך להיות חיובימיתה וכי עמוד 25 שורה 35 במקום בן-גוריון צריך להיות לבון. אבל אפילו הוא לא הספיק להכניס לספר את הביקורות שהתפרסמו אודותיו.

כשירות מיוחד לקוראים, המתכחים בכל זאת להניח את כספם על קרן הצבי ולר כש את הספר, ניתנת בזה ביקורתו של מבקר המדנה י. א. נבנעאל:

"הליקויים העיקריים בצינורות, שצוינו עליוני מומחים, היו: הציפוי לא היה עבה ואטום די צורך; המים, שהשתמשו בהם ביצור, הכילו אחוז גבוה של כלורידים, המשפיע לרעה על עמידות הבטון נגד קורוס בינו; עקב שיטת התזה בלתי מתאי מה של הבטון ליצור הצינורות נתהוו כיסי אחיר; חוטי הפלדה ששימשו ליצור הצנור רות היו מסוג בלתי מתאים ליצור באדמות קורסיביות..."

... הביקורת העלתה ליקויים לא מעי טים בביצוע חלק ניכר מהעבודות שנבדקו, בעיקר בעבודות ביד והחוקה: טיב ירוד של עבודה; ביצוע בלתי תקין וביצוע איטי של העבודות, שהביאו להגדלת ההוצאות. ליקויים אלה הוסברו בקושי להישג פועלים טובים בתנאי שירות ושכר הנהוגים בי צה"ל. עם זאת, קבעה ביקורת, שהפיקוח על ביצוע העבודות היה מצומצם והצביעה על הצורך להגביר אותו."

(מתוך דין וחשבון שנתי של מבקר המדינה, 1961).

החשוד מאחור